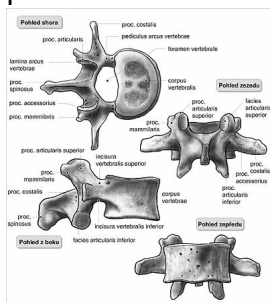

Lidská páteř má několik funkcí:

1. **Nosná funkce** - zajišťuje oporu pro lidské tělo, slouží jako pevná část pro úpon svalů zajišťujících pohyb trupu i končetin.
2. **Ochrana míchy** - napojením jednotlivých obratlů na sebe vzniká pevný kostěný kanál, ve kterém probíhá mícha.
3. **Mobilní funkce** - pomocí drobných meziobratlových kloubů a disků zajišťuje mobilitu a flexibilitu páteře.

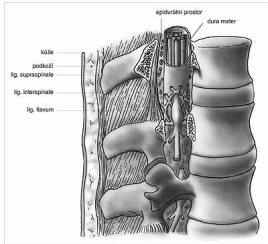
Lidská páteř v předozadním pohledu je rovná, i když to v běžné populaci neplatí jako absolutní pravda. Lidské tělo samo o sobě má asymetrické uspořádání (nepárový počet některých vnitřních orgánů - srdce, játra apod.). Proto drobné odchylky od osy nepovažujeme za patologii (při vybočení do strany do cca 10 stupňů nemluvíme o skolióze). U zdravého jedince olovnice spuštěná ze středu lebky prochází v předozadním pohledu středem křížové kosti.

V bočním pohledu vykazuje lidská páteř za fyziologického stavu několikrát esovitá prohnutí. V krční a bederní páteři je prohnutá dopředu (do lordózy) s vrcholem při 4. - 5. krčním a 3. - 4. bederním obratli. V hrudní a křížové oblasti je prohnutá dozadu (do kyfózy), hrudní vrchol je při 6. nebo 7. obratli. Toto zakřivení není bezúčelné, podle Kapandjeho zvyšuje nosnou funkci páteře cca osminásobně oproti páteři, která by byla zcela rovná.

1 / 3

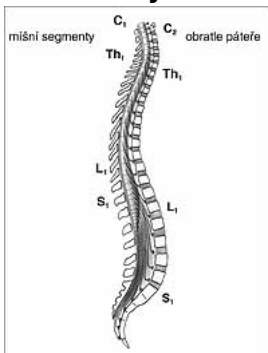
Jednotlivé úseky páteře mají rozdílnou funkci a od toho se odvíjí také rozdílnost anatomické stavby jednotlivých obratlových těl a též i rozdílnost v rozsahu pohybu v jednotlivých jejich úsecích. Rozlišujeme 7 krčních obratlů, 12 hrudních, 5 bederních a 5 křížových - druhotně srostlých do kosti křížové a 4 - 5 obratlů kostrčních.

Obratel sám o sobě se skládá z obratlového těla, oblouku a obratlových výběžků. Tělo je uloženo vpředu a je nosnou částí obratle. Nahoře a dole je ukončeno téměř rovnou krycí plochou, která navazuje na meziobratlovou ploténku. Nejnížší a nejútlejší je obratlové tělo v oblasti krční páteře a nejvyšší a nejmohtnější v bederní páteři. Nároky na nosnou funkci bederní páteře jsou podstatně vyšší, bederní páteř nese celou horní polovinu trupu s horními končetinami, krční páteř prakticky jen lebku.

Oblouk obratle (arcus vertebrae) - chrání míchu, zezadu nasedá na obratlové tělo a s ním vytváří tzv. páteřní kanál (canalis vertebralis). Výběžky (processus) - jsou připojeny k oblouku a upínají se na ně vazy a svaly. Výběžky jsou trnové, příčné a kloubní.

Rozsah hybnosti v jednotlivých segmentech páteře

V oblasti krční páteře jednoznačně vybočují z řady klasické stavby obratlů první dva - atlas a čepovec. **Atlas** (nosič) - je 1. obratel pod lebkou, nemá vytvořené klasické obratlové tělo jako ostatní, nahrazuje ho přední kostěný oblouk.

Zajišťuje oporu pro lební bázi, její pevné uložení a vyvážení. Je nutno si uvědomit, že lebka je poměrně rozměrný a těžký orgán umístěný na horním konci pružného a mobilního řetězce, který je svou stavbou vůči ní jednoznačně gracilnější.

Avia (čepovec) - 2. obratel v řadě pod lebkou se svou stavbou více podobá typickému obratli, vpředu vybíhá směrem kraniálním v zub - dnes a zajišťuje poměrně velkou mobilitu lebky především při otáčení do stran. Ostatní obratle 3. - 7. krční mají již klasickou stavbu.

Obratle hrudní (vertebrae thoracicae) - se svým tvarem nejvíce blíží obecnému tvaru obratle. Těla jsou poměrně vysoká, směrem dolů jejich výška narůstá. Trnové výběžky (processus spinosi) - jsou dlouhé, až po 7. hrudní obratel se sklánějí dolů a překládají přes sebe jako tašky na střeše, pak se postupně napřimují a přecházejí do destičkového tvaru trnů obratlů bederních.

Napsal uživatel Kače®
Čtvrtek, 18 Únor 2010 23:00

